DIVIZIA NAȚIONALĂ „A"

ETAPA A 7-A

Cum s-a repercutat jocul mijlocașilor în comportarea echipelor

Este unanim recunoscut aportul substanțial al mijlocașilor în evoluția generală a unei echipe și, în ultimă instanță, în ceea ce reușește ea să obțină finalmente. De asemenea, este știut că acești jucători, socotiți „a priori" drept o adevărată „uzină vie" a întregului mecanism pe care-l reprezintă echipa, le sînt atribuite sarcinile cele mai grele : aport defensiv susținut și fără greșeală, contribuție în atac mergînd pînă la obligația de a înscrie gol, aceste două sarcini bazîndu-se întotdeauna pe posibilitatea de acoperire a unei zone largi din teren. La toate acestea trebuie adăugat faptul că de ei depind, în cea mai mare măsură, mai întîi **controlul zonei centrale a terenului și de aici inițiativa în joc, apoi celelalte condiții pe care urmează să le îndeplinească evoluția echipei proprii : cursivitatea în acțiuni pregătite la mijlocul terenului, claritate, soluții prompte de străpungere a defensivei adversarului, calm și decizie în situațiile de atac.** Tocmai de aceea, rolul de mijlocaș impune jucătorului respectiv calități tehnice, capacitate fizică, simț tactic la un nivel superior.

Pornind de la aceste adevăruri, bizuindu-ne pe observațiile și notările făcute de redactorii și colaboratorii revistei noastre, vom încerca să definim sintetic **jocul și aportul mijlocașilor în meciurile etapei a 7-a a campionatului.**

Din rolul lor atît de complex vom desprinde mai întîi aspectul contribuției în apărare. Numărul mare de goluri primite de unele echipe îndeamnă la concluzia că mijlocașii acestora nu și-au prea făcut datoria. Este cazul Vagonului, Rapidului, Stelei, Politehnicii, F. C. Argeșului, ai căror mijlocași au dovedit carențe în dezeodorare, plasament și precizia paselor, **(Dvorjac, Chivu, Schweillinger, Angelescu, Jamaischi, Negrea și D. Popescu** — utili ideii de joc a echipei doar în repriza I — **Contardo, Prepurgel).** Aceleași lipsuri au fost constatate și în jocul lui **Sandu** (repriza a doua), **Petescu** și **Loreter** (repriza I), **Dincuță, Neacșu,** în timp ce **Ghergheli** și **Dinu** (acesta în accentuată scădere de formă) au neglijat, pur și simplu, sarcinile lor defensive, lăsînd această grijă pe seama fundașilor centrali **Boc** și **Stoenescu.** În schimb, se pare că acțiunile de atac s-au bucurat de o atenție exclusivă din partea unor mijlocași. **Ghergheli, Dinu** și **Anca** (cu succes), **Ștefănescu** și **Șoangher** (fără) au acționat aproape numai în ofensivă, primii trei bizuindu-se pe siguranța propriei linii de fundași și inconsistența atacurilor adverse, în timp ce ceilalți doi, datorită mult înclinațiilor lor către ofensivă.

Un capitol aparte l-a constituit în etapa trecută a campionatului, grupul de mijlocași cu joc complet, contribuția lor în construcția generală a jocului echipei proprii, situîndu-se la un nivel ridicat. Pe prim plan așezăm evoluția cuplului **Șiko—Ciutac,** foarte mobil și omogen, care, stimulat și sprijinit de inteligența de joc a lui **Raksi,** a repurtat o victorie clară asupra consacratei perechi mediane **D. Popescu—Negrea.** O reușită evoluție tehnico-tactică au realizat-o și craiovenii **Strîmbeanu—Ivan** a căror capacitate la efort susținut și disciplină tactică i-au ajutat să domine în majoritatea timpului zona centrală a terenului. Împreună cu **Neagu** și **Nițe,** ei au aplicat integral ideea tactică preconizată de Șt. Coidum : o permanentă „morișcă" la mijlocul terenului, în cadrul căreia rolurile au fost preluate cu elasticitate cînd de un cuplu, cînd de celălalt. Pe aceeași linie adăugăm jocul mijlocașilor Farului, **Badea—Antonescu,** cu rezerva că aceștia s-au bucurat de replica scăzută a rapidiștilor, ceea ce, în mod evident, le-a creat o nesperată libertate de mișcare în teren. În acest grup, al mijlocașilor cu o evoluție general bună, s-a situat și ploieșteanul **Iuhasz,** care a depus eforturi vizibile de a grupa jocul echipei lui și de a-i da limpezimea necesară, nefiind însă ajutat în măsură suficient de colegul său de linie, **Dincuță.**

Analizînd jocul mijlocașilor din etapa a 7-a, mai trebuie subliniată, ca o trăsătură specifică, pregătirea fizică inegală a acestora. **Siko—Ciutac—Ghergheli** (aflat în revenire de formă), **Strîmbeanu—Ivan, Petescu—Loreter, Anca—Crețu, Neacșu—Șoangher, Dincuță—Iuhasz, Tomeș—E. Naghi,** au terminat meciul cu reale resurse fizice, spre deosebire de perechile **Șandu—Oct. Popescu, Negrea—D. Popescu, Dvorjac—Schweillinger, Nedelcu—Vătafu, Ștefănescu—Contardo,** alături de care se situează **Jamaischi** și **Prepurgel.**

Concluzia care se desprinde din cele arătate mai sus este aceea că, în ansamblu, jocul mijlocașilor în etapa a 7-a a înregistrat și virturi valorice imbucurătoare, dar și căderi regretabile. Se pare că acestea din urmă au atîrnat mai greu în aprecierea observatorilor, dat fiind faptul că **media generală a notelor acordate mijlocașilor se află sub 6,50, ceea ce nu poate constitui în nici un caz o cifră mulțumitoare.**

N. SOCOL

BACĂU. Așa s-a înscris golul victoriei. Dembrovschi a expediat mingea în plasă sub privirile lui Dărăban și Ena Daniel
Foto : VALERIU BOGDANEȚ

UN REZULTAT ÎN 4 NUME ȘI 4 ADJECTIVE

TG. MUREȘ

Parcă bătuți în cuie pe locurile lor, ignorînd o ploaie continuă, 15.000 de spectatori din Tg. Mureș au trăit duminică un meci de fotbal care i-a cufundat mai întîi în neliniște și teamă, pentru ca apoi să-i însufletească ; i-a aruncat din nou în apele negre ale nenorocului ; i-a entuziasmat ; și, în fine, i-a răsplătit din plin, oferindu-le un final delirant, năvalnic ca apele unui riu căruia i se ridică stăvilarul.

Un excelent spectacol sportiv, deci, acest A.S.A.—Steaua de duminică, reconfortant după unele jocuri care ne-au lăsat gust amar, elocvent pentru potentele fotbalului nostru și — de ce n-am spune-o — un răspuns sec pentru suspiciosii dispuși să pună carul înaintea cailor, să vadă nu „schweitzer"-ul, ci găurile lui.

Un meci pentru care, pe învingători ca și pe învinși, îi putem felicita și din care noi vom desprinde ingemănarea dintre patru nume și patru adjective, puncte cardinale în explicarea meciului, a dramatismului său și a rezultatului.

Controversatul Voinea

Rar se întîlnește un jucător, într-un meci de fotbal, cu atîtea ocazii de gol (și alte de clare) ca Voinea la Tg. Mureș ! Atît de clare au fost aceste ocazii (de trei ori singur cu portarul, cu balonul — ușor controlabil — la picior) încît semnatarul acestor rînduri, care a făcut și transmisia la radio, și-a deblocat microfonul de fiecare dată, convins că peste cîteva clipe va trebui să intervină în emisie și să anunțe „modificare de scor la Tg. Mureș !" Dar Voinea a ratat ! Cum, de ce, interesează mai puțin. Faptele însă sînt clare și, de data aceasta, același Voinea care, **de atîtea ori, a adus el victoria echipei Steaua,** a fost cel care a ratat-o. Să recunoaștem însă și altceva : marile lui merite că **știe să ajungă în astfel de situații.** Voinea are un simț al demarcării ca puțini alți atacanți. Știe să primească pase, știe să conducă și să protejeze excelent balonul, îl lovește cu ambele picioare, dă bine cu capul. De aceea, Voinea rămîne de ani de zile un atacant de bază al echipei Steaua. Ratează, e drept ! **Dar puteam acorda mai mult credit unui jucător care nu ratează tocmai pentru că nu știe să ajungă în situația de a marca ?**

Inegalul Suciu

Steaua a primit duminică 3 goluri în ultimele 20 de minute. Echipa „s-a topit" în finalul de la Tg. Mureș, ca și în fața lui Dinamo București (goi în min. 85), ca și în fața lui „U" Cluj (5-3 după 5-1), ca și în jocul cu Spartak Trnava. Poate că Ștefan Covaci și Ștefan Onisie ar trebui să-și înscrie tema pe agendele personale și pe... planurile de antrenament. Dar nu despre aceasta vrem să scriem, ci despre golurile de la Tg. Mureș. La două din ele, Suciu a avut și el o bună parte de vină. Cei care-l condamnă asupra și pun înfrîngerea pe seama sa, uită însă intervențiile salvatoare ale portarului stelist în cea mai mare parte a jocului, cînd Suciu a făcut plonjoane de mare curaj, blocînd sigur șuturi puternice, la colțurile de jos ale porții, pe un teren ud, cu un balon greu.

Circumstanța nefericită pentru Suciu a fost duminică aceea că vizejilile lui au fost la început iar greșelile în final. Și... amîndouă ultima impresie... Ce să mai spunem însă în cazul invers ? Adică, dacă Suciu primea golurile la început și apoi apăra strălucit în final ?

S-ar fi spus și s-ar fi scris, probabil, că, „datorită lui, scorul n-a luat proporții"..

Cîtîtorii vor înșă, desigur, și părerea noastră. Iat-o :

Suciu e un portar bun. E însă dezavantajat de constituția sa fizică ; e ușor și slăbuț. La Tg. Mureș pe o vreme infernală, după numeroase solicitări și hărțuieli, el a **cedat fizic, a obosit, i-a slăbit reacția.** Ceea ce nu s-ar fi întîmplat cu portari ca Lăzăreanu, Pavlovici, Sadowschi, Valentin Stănescu, Toma, veritabili atleți...

Laboriosul Siko

Buna comportare a echipei mureșene (cel puțin în comparație cu sezonul trecut) este o realitate de necontestat. Bone a pus pe picioare o echipă solidă, aproape completă (mai are fisuri în linia de apărare imediată, fisuri vizibile duminică mai ales prin indisponibilitatea lui Czako și accidentarea lui Steam), care n-a pierdut nici un meci acasă (Dinamo București, Dinamo Bacău, Steaua) și s-a comportat onorabil în deplasare (Rapid, Farul, U.T.A.) în mecanismul echipei, o rotiță centrală : Siko. Și duminică, acesta — jucător cu tehnică bună, capacitate mare de efort, intuiție a jocului — s-a făcut remarcat cu deosebire. A muncit mult, a dirijat (alături de Raksi și Ciutac) ofensiva violentă din a doua repriză, s-a desprins dintre coechipierii săi printr-o activitate laborioasă.

Inepuizabilul Mureșan

Acest sezon pare a fi sezonul exploziei valorice a lui Mureșan (24 de ani). După o perioadă de semianonimat (ciliva ani de oscilații), Mureșan îi obligă pe gazetari (deocamdată — și nu înțelegem de ce numai pe ei !) — să-i pronunțe numele însoțit de aprecieri elogioase.

Cum să-l caracterizăm pe Mureșan ?

Aleargă continuu, se deplasează pe toată lărgimea frontului de atac, se demarcă neobosit, șutează bine la poartă, știe să dea cu capul. E „înfipt" și are sete de gol. Un asemenea om, care duce greul luptei cu apărarea adversă e mai mult decît util echipei A.S.A, mai ales că al doilea atacant central, Raksi, atît prin calitățile sale de coordonator cît și prin statură, stă de obicei în rezerva atacului. Duminică, Mureșan s-a bătut (la figurat) și cu Jenei și cu D. Nicolae și insistența a fost răsplătită : **golul victoriei.**

Radu URZICEANU

TG. MUREȘ. O fază care ilustrează dîrzenia încleștării de la meciul A.S.A. — Steaua : duel între Sătmăreanu și Raksi, care încearcă să pătrundă spre poarta lui Suciu
Foto : MIHAI SZASZ

CLASAMENTUL LA REZERVE — TINERET

1.	„U" CRAIOVA	7	5	1	1	10- 4 11
2.	Farul	7	4	1	2	9- 3 9
3.	Din. Bacău	7	3	2	2	15- 7 8
4.	Petrolul	7	3	2	2	9- 7 8
5.	F. C. Argeș	6	3	2	1	5- 3 8
6.	Steaua	7	3	1	3	21-13 7
7.	Dinamo Buc.	5	3	1	1	10- 5 7
8.	A.S.A.	6	3	1	2	9- 6 7
9.	Crișul	6	3	1	2	8- 5 7
10.	U.T.A.	7	3	1	3	10- 9 7
11.	Rapid	7	3	1	3	7- 9 7
12.	Politehnica	6	3	0	3	7- 9 6
13.	„U" Cluj	7	1	3	3	7-17 5
14.	Vagonul	7	1	2	4	7-13 4
15.	Jiul	7	1	1	5	4-18 3
16.	Progresul	7	0	2	5	3-13 2

DAN ȘI-A REDESCHIS „DOSARUL"

CONSTANȚA

Umbra lungă a crizei rapidiste s-a făcut vizibilă și duminică la Constanța. Echipa giulești seamănă tot mai mult cu o corabie purtată de vînturi încolo și încoace, undeva aiurea. Vidul lăsat prin plecarea lui Ion Ionescu și îmbolnăvirea lui Dumitriu II, în ciuda căutărilor și încercărilor făcute, nu lasă deocamdată loc speranțelor. Este o chestiune de ordin subiectiv și cu siguranță că pînă la urmă cu mai multă curaj din partea antrenorilor se va găsi o rezolvare. Dar, din păcate, mai sînt și altele ce țin de structura internă a vieții echipei. Cînd te aștepți că va veni o perioadă de calm și lucidităte tocmai atunci încep niște mișcări seismice de ordin psihic care, uneori, ajung la mute grade de periculozitate.

Așa s-a întîmplat duminică cu Dan Coe care și-a redeschis „dosarul" abaterilor. Era minutul 38 : o greșeală flagrantă a fundașului central rapidist, soldată cu înscrierea celui de al doilea gol al Farului, a declanșat la pauză, în cabine, o tensiune nervoasă greu de apreciat. Pentru un simplu repros nerăutăcios, Dan și-a insultat în mod grosolan un coechipier, și-a apostrofat antrenorul (și... viceversa !) și ca să pună capac acestei scene, s-a dezbrăcat de tricou, refuzînd să mai joace, deși nu i-a spus nimeni că va fi schimbat.

În acele momente ale pauzei, cînd se simțea nevoia de liniște, de restabilire cît de cît a echilibrului psihic al formației, Dan n-a făcut altceva decît să încingă atmosfera. Această scenă penibilă, care echivalează cu dezertarea de la datoria față de culorile clubului momentele grele, te duce, fără vrei, cu gîndul înapoi, la atitudinea altor împrejurări ale carierei Dan și te pune în fața unei întrebări :

Unde poți afla sinceritatea lui Dan ?

In declarațiile sale („mă consider un jucător al Rapidului, am crescut și pentru el voi face totul"), *în desele sale angajamente* („am să dovedesc că Dan se încadrează în folosul echipei lui și al naționalei"), *în clipele de căință* („nu știu ce se întîmplă cu mine, fost un accident"), *în dezmințirile făcute revistei noastre cu privire la diferendului din luna mai* (în luziile făcute de unii „ori eu, ori Valentin Stănescu", sînt sincer scorneli") *sau în zimbetul său sarcastic din spatele porții atunci cînd Rămureanu scotea al patrulea gol din plasă.*

Cine poate ști ?

Cert este doar un singur lucru : spiritul de echipă, așa cum l-a cunoscut în anii premergători cîștigării campionatului, este se zdruncinat, după cum o mărturisesc și mulți jucători feroviari. Birul trebuie să opereze urgent în intimitățile echipei, altfel nu merge. Ne amintim că totdeauna s-au făcut anumite concesii, s-a sperat în mai bine. Dar zadarnic, Dan, se vede treaba, a prefuit puțin mina ce i-a fost întinsă. Și crede că vedeta rămîne vedetă chiar și atunci cînd nu mai strălucirea acestui titlu.

Oare așa să fie, Dane ? Pare că ai citit presa și ai văzut cum antrenorul Pfeiffer de la Alencia l-a suspendat pe Ion Ionescu pentru o etapă pentru mai mult decît atît, considerat la noi) că nu a respectat indicațiile ce i-au fost date. E bine să meditezi îndelung asupra acestui aspect și nu numai tu, ci toți aceia care într-un fel sau altul activează pe tărîmul fotbalului și răspund de destinele lui.

În sfîrșit, e bine să reflectezi adînc și asupra unor amănunte, hai să le numim așa, pe care le-a oferit duminică coechipierii tăi, Năsturescu și Codreanu. Primul, pînă la accidentare, s-a dăruit total în joc. Cum nu i-ai văzut fața crispată de durere după fiecare gol marcat de adversar ? Cel de-al doilea, firav, așa cum îl știi, și poate mai uzat decît tine, parcă a avut 7 suflete în piept. Admirabil băiat !

Ce spui, Dane ?

Stelian TRANDAFIRESCU

Post-scriptum :

În urma unei ședințe de analiză a activității echipei din acest sezon, conducerea clubului Rapid și Biroul secției de fotbal au luat următoarele măsuri : suspendarea pe 1 an a jucătorului **Dan Coe,** trecerea la echipa de tineret a jucătorului **Jamaischi** și a fost dat un ultim avertisment fotbaliștilor **Motroc** și **Răducanu.** De asemenea, antrenorii **Valentin Stănescu** și **Victor Stănculescu** au fost înlocuiți cu **Coloman Braun-Bogdan.** Acesta va fi ajutat în munca sa de **Nicolae Cristescu** și **Marin Bărbulescu.**

Grecvu : — Nu tricoul e vină Dane ! Nu uita că tricoul acesta te-a făcut mare jucător
Desen de Neagu RADULESCU

CRIȘULE, PREA REPEDE AI CURS LA VALE !...

BACĂU

Se știe cum a ajuns Crișul Oradea în Divizia A. Ca secundantă a Vagonului Arad în seria a II-a a Diviziei B, ea s-a prins în hora istoviitoare a barajului de la Timișoara. Clasamentul final, a hotărît cine va pătrunde pe poarta primei divizii.

Crișul Oradea a pășit prima, iar comportarea constant bună, maniera interesantă de joc (simplu dar nu simplist, rapid, tehnică surprinzătoare), vigoarea și condiția fizică deosebită a tinerilor ei jucători, au impus-o spectaculos. Deși plutea puțin mister parcă în jurul băieților de pe Criș, în privința evoluției lor ulterioare, totuși între suporteri, optimiștii își îngroșeară subit rîndurile. Promovarea, colorase definitiv începutul noului campionat cu o tentă în plus de curiozitate și îngăduință. Și campionatul a început...

Acum, după scurgerea a șapte etape, „copiii teribili" din Oradea, sînt plasați pe ultima poziție, cu un punctaj derizoriu și un golaveraj umilitor. Ce se întîmplă cu această echipă ? De ce această prăpastie între sufragii și evidență ? Dar, la aceste întrebări cine ne poate răspunde mai competent decît ANTON FERENCZI, antrenorul echipei ?

— Timișoara ? își începe el expunerea de motive, **ei bine, pentru Timișoara ne pregătisem special și cu intensitate maximă, dar nu pot pretinde un asemenea program în regim de durată. Revista dv. ne-a numit o dată, cred foarte exact, risipitori de energie și talent. Într-adevăr, avem deopotrivă ambele calități. Tirim însă de picioare, balastul ineficacității. Oricît aș cerceta, în echipa mea lipsește cu desăvîrșire omul de gol. Nemaivorbind că tinerețea și subînțeleasa lipsă de experiență a jucătorilor mei, nici nu este armată de contribuția vreunui jucător cu calități de coordonator. Capacitatea tactică nu se poate deci, împlini și niciodată bunăvoința sau chelluiala de efort nu vor putea compensa aceste carențe. Avem, în schimb, faima de neinvidiat de campioni ai ocaziilor ratate. Să mai adaug ghinionul accidentărilor portarului Catona, inconsistența supărătoare a înlocuitorului său Buiuc, atribuțiile dezavantajoase (dar sper nepreconcepute) din meciurile cu Farul, Universitatea Craiova și Progresul București ? Inutil, căci aș fi bănuit de subiectivism.**

— Sperați într-o redresare materializată în cifrele clasamentului ?

— **Bineînțeles, deși băieții aceștia buni și sîrguincioși pe care-i antrenez, merită chiar mai mult decît speranța.**

Un sfert de oră înainte, într-o cabină a stadionului din Bacău, antrenorul **Ferenczi** plînsese amarnic. După ce se jucase cu 2—3 ocazii clare, echipa primise un gol cu un minut înaintea finalului. Tristă situație, zbuciumată echipă.

Ion CUPEN

ARAD

FINAL ALTERAT DE ARBITRU

Cronicarul meciului de la Arad, în care „U" Craiova **a onorat cartea de vizită printr-o comportare curajoasă în deplasare (acolo unde, de fapt, se face „încercarea puterii"), iar** Vagonul **a luptat din răsputeri să învingă handicapul tehnicii și condiției fizice inferioare, accentuate de un teren și o vreme ingrate, poate spune cu mîna pe inimă că a asistat la un meci spectaculos, care a recompensat într-o bună măsură pe cei 8.000 de „fideli".**

Nu vrem însă să ne oprim, în aceste rînduri, asupra filmului partidei, ci asupra finalului ei.

Revenind mai vehement în atac, de fiecare dată după ce a fost condusă (cu 2—1 și 3—2) și ca urmare a unei dominări nete în repriza secundă, echipa craioveană a condus cu 4—3 pînă în ultimul minut. Nimic nu lăsa să se întrevadă schimbarea rezultatului deși publicul, enervat de faptul că... „socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din tîrg", o cerea cu vehemență. Și în loc ca protestele acestuia să-și găsească ecoul cuvenit în jocul preferaților publicului arădean, l-a găsit, din păcate, în fluierul arbitrului Dumitru Isăcescu.

Iată faza incriminată. Sfîrlogea, plasat pe partea dreaptă a terenului, preia mingea din viteză și pătrunde cu ea în careul de 16 metri al oaspeților. Mincă, fundașul central craioveanu, îi iese în întîmpinare venind din față, oarecum lateral. În momentul în care fostul jucător craiovean își împinge puțin balonul înainte, Mincă intervine cu piciorul stîng la minge, pentru deposedare. Din contrarea celor doi jucători, mingea deviază din fața atacantului arădean, fără ca acesta să se dezechilibreze. Deci Sfîrlogea n-a fost împiedicat nereglamentar să șuteze ci, pur și simplu, atacat corect pentru deposedare.

Arbitrul însă, fără să ezite, cu ochii la cronometrul care arăta ultimul minut de joc, indică lovitură de pedeapsă, adevărata lovitură de teatru a acestui meci.

Din locul în care ne aflam — foarte aproape și pe aceeași linie cu cei doi jucători ce-și disputau mingea — am putut vedea cu claritate cele descrise mai sus. Nu știm care a fost infracțiunea invocată de arbitrul Dumitru Isăcescu. **Să fi fost oare, de fapt, așa cum ne sugera observatorul federal** Nicolae Roșculeț, **„remușcarea" pentru acordarea — cu oarecare ușurință — a penaltiului din prima repriză în favoarea oaspeților ?**

Ce a urmat, însă, după aceea a avut un aspect paradoxal. Cu o consecvență demnă de o cauză mai bună, o parte din public, același public care-l interpelase zgomotos pe arbitru pentru niște greșeli imaginare, răzbunînd astfel inferioritatea echipei favorite, a continuat să-l apostrofeze nesportiv și necivilizat, la ieșirea din teren, deși arbitrul Isăcescu oferise Vagonului unica șansă de a obține un punct. Ba mai mult, și echipa craioveană, frustrată nepermis de un rezultat favorabil la care desfășurarea reprizei secunde îi dădea dreptul, și-a luat „porția" de insulte.

Ce făceau în acest timp pentru a potoli spiritele aprinse ale celor pătrunși acolo unde nu aveau dreptul, oamenii de ordine, aceiași oameni care știuseră să-l împiedice pe antrenorul secund al Universității să dea indicații echipei ? Ei se aflau în primele rînduri ale celor care injurau și proferau insulte în dreapta și în stînga !

Iată, deci, un final șocant, care a întunecat un meci spectaculos și în care jucătorii au trebuit să învingă în primul rînd o vreme potrivnică. Dar la care dorim un alt final, dictat de forurile corespunzătoare pentru ca rezultatele meciurilor să fie conforme cu realitatea și nu viciate de arbitraje, pentru ca spiritul de ecliate și sportivitate să nu mai fie știrbit.

Paul SLAVESCU

BUCUREȘTI. Intervenție acrobatică a lui Oaidă la o minge înaltă. Se pare, totuși, că jucarea balonului cu capul ar fi fost mai recomandabilă în această fază
Foto : S. BRAȘOVEANU

ETAPA VIITOARE

Progresul București-Steaua București (C. Petrea-București).

Politehnica Iași-Universitatea Craiova (N. Petricеanu-București).

Vagonul Arad-U.T. Arad (Al. Toth-Oradea).

Crișul Oradea-Universitatea Cluj (A. Bentu-București).

Petrolul Ploiești-A.S.A. Tg. Mureș (C. Bărbulescu-București).

Dinamo București-Rapid București (R. Buzdun-București).

Farul Constanța-Jiul Petroșeni (N. Cursaru-Ploiești).

F.C. Argeș Pitești—Dinamo Bacău (V. Pădureanu-București).

GOLGETERII

8 goluri : OPREA („U" Cluj) — 1 din 11 m.

5 goluri: VOINEA (Steaua), TUFAN (Farul)

4 goluri: OBLEMENCO, 1 din 11 m, D. NEAGU („U" Craiova), IANCU (Farul), G. RADU (F.C. Argeș), OAIDĂ (Progresul), MUREȘAN (A.S.A.)

3 goluri: CIRCIUMARESCU („U" Craiova) — 1 din 11 m, PETESCU (U.T.A.) — 1 din 11 m, MUSTAȚEA („U" Cluj), PIRCĂLAB, LUCESCU (Dinamo Buc.), DEMBROVSCHI (Dinamo Bacău), BOROȘ (Vagonul), CUPERMAN (Politehnica), GROZEA (Petrolul).

2 goluri : MARTINOVICI, IVAN („U" Craiova), NAGHI (Dinamo Buc.), DUMITRIU III, CREINICEANU (Steaua), KEUS (F.C. Argeș), AXENTE, DOMIDE, MOT (U.T.A.), RAKSI, LUCACI (A.S.A.), DANIEL ENE (Dinamo Bacău), SFIRLOGEA, ADAM — 1 din 11 m, MACAVEI, DEMBROVSCHI (Vagonul), ACHIM, PERONESCU (Jiul), MATEI (Progresul), SĂSU (Farul), TUFĂLEANU („U" Cluj).

1 gol : PEXA, CREȚU, BUNGĂU, COMÂN, O. IONESCU, ANCA („U" Cluj), TĂTARU, PANTEA, CONSTANTIN (Steaua), LUPULESCU, GOLEAC, CONTARDO (Politehnica), SUCIU, KUN I, MARSANI (Crișul), RUGINĂ, BEI, NEDELCU (Dinamo Bacău), PÎRVU, DUMITRACHE, DINU, GHERGHELI (Dinamo Buc.), O. POPESCU, NAIDIN (Jiul), NUȚU, TURCAN (F.C. Argeș), TĂLĂLUNGA (Progresul), NIȚĂ („U" Craiova), DAN, NEAGU, NĂSTURESCU (Rapid), CHIVU (Vagonul), SZILAGHI, CIUTAC (A.S.A.), PAIS, JUHASZ (Petrolul), GHIOGU (Farul).

AUTOGOLURI : BOC (Dinamo Buc. pt. A.S.A.), GEORGEVICI (Jiul pt. „U" Craiova), NEACȘU (Progresul pt. Vagonul), MÜLROTH (Vagonul pt. Rapid).